

Domingo Hecoste

L'ULL

NÚM. 13

OLOT, 14 DE SETEMBRE DE 1912

ESTIU I

No's tornen els originals, ni's publiquen anuncis de cap mena

BREU RESSENYA DE LA FESTA MAJOR

Explendent, sorollosa, plena de vitalitat y joventut ha passat la festa major d'enguany per nostra moderna ciutat. Les tradicionals cerimonies han sigut matisades per refinaments inconeguts en eixa terra y en elles s'hi ha ovirat palpablement, d'una manera certa, la gran evolució qu'estém donant cap a una moderna vida d'amplitut, de llibertat, de tolerancia.

Fem constar ab joia aquesta nota d'observació y volém en ella la part que'n justicia ens pertaneix.

* * *

DÍA 7

A les dotze els campaners suen el kilo.

A les cinc, els gegants surten de casa seva y, com que's dissapte, ja pregunten en quina hora surtirá L'ULL. A la mateixa hora, en nostra Redacció, trevallém els 52 redactors com 104 negres.

A les set, completes que no sabém com varen anar, puig era tanta la nostra feina que no hi poguerem assistir.

A les nou, s'arma la gran encesa de fanals y aqueu corneti de «La Principal» de Sant Feliu de Pallarols comensa a fer galls.

A les déu, solemne aparició del *Nombre extraordinari* de L'ULL. Gran carrossa, 2,000 exemplars, éxit immens, en Culasso no s'entén de feina.

A les petites, tothom se'n va a clapar.

DÍA 8

A les sis, ens han dit que tocaren una... diana. No la varem sentir.

A les vuit, *passant*.—Passeu tant que volgueu.

A les nou, balls a la Plassa, la gegantessa porta mitxes calades. Els nois d'Olot tenen la barra de no volguer la sardana y *el hijo del Caballero Felipe* te de pagar, sol el *lunch*. El simpàtic arcalde llueix la levita y en Quer l'americana.

A les déu, Ofici lluit. Molta gent y la *predica* forsa neuca.

A les dotze, la missa de la Parroquial molt concorreguda. A la sortida, el Firal sembla un *boulevard* parisién.

A la una, apreta la gana y... tothom a jalá.

A dos quarts de tres, hi ha concert a l'«Industria» ab obligats de fiscorn. En els «Catòlics» en Morer lamenta jeremiàcament la política local palpitant y el concert sembla que toca himnes de contrició. En la Reconcentració dels reconsagrats, se llegeix L'ULL com l'epistola del dia. A can Carllí, tothom plora a llágrima viva; la fulla dels fusellaments fa posar de punta els peis d'aquells angelets del *requeté*. En el «Casino», concert per uns cegos de Gerona.

A les sis, la *Professó*. llarga y lluida y el senyor Miquelarena molt content. El metxe Danés

(*hijo*) porta'l ciri trencat, en Falet fa tart com sempre, les ninfes dels prostíbuls lamentán el canbi de ruta de la professó, el presumidot arcaide torna a lluir aquell frac tant venerable per el que desitgém més anys de vida sobre'ls molts que ja te, el Rector fa cara de prunes agres. Mentrestant els reconsagrats s'afanyen a ballar.

A les nou, per tot arreu saltan y ballan. Les Duráns de Tortellá son l'éxit de l'«*Industria*». ... *Se vive!* El ball del Casino, espléndit; un be de Deu de noies encantadores, forses *smbkins*, alguna qu'altre levita y en Pep Danés un *jaqué* que sembla en jaques. En Torrent se descuida de posarse l'ermilla y de pas fa una serie de planxes en els primers rigbdons. El *niño* Bellapart está fet una monada. La Llorca maravellosament encantadora, balladora y seductora—¿...?—Si, senyora. Clara *el bello* arrenca més de quatre sospirs de cap á l'ángul dret del saló. A la segona part poca gent.

DÍA 9

A les vuit diuen que també hi havia diana?

A les déu, una són qu'espervera. En els *Jocs floreros*, en Rahola crida com un condemnat, pró ningú l'escolta; l'aprenent de capellá de les Feixas es aclamat pel públic; la filla d'en Llosas está espléndidament bé, vestida de regina, caiguent la vava en el seu *papá*. La poesia guanyadora de la Flor, ens agrada molt, y si no temessim comprométre'l hauríem baixat a abraçar an el simpátic noi. La Xirgu llegeix magistralment, l'Antonet Bolós (a) Ferrán de la Muta, l'acompanya del brás; nosaltres aplaudim: ¡Apa noi, que es un cop l'any! L'amic Valeri es forsa ovacionat; son 10 durets. Un capellá llegeix una poesia molt maca, elogiant la sardana. Aixís son els capellans; y pensar que Mossén Pere no deixaba ballar an els nois del «Centre Católic, per por de qu'es dissipessin massa l'esprit!!

A les tres de la tarde, *grrran corrida de toros*. La plassa plena de gom a gom; les Brunés hi van en *auto*, pro no gasten palco; apareix L'ULL en l'últim *tendido* de la sombra. Gran ovació.—¡*Gracias amado pueblo!*—Els carlins s'as-

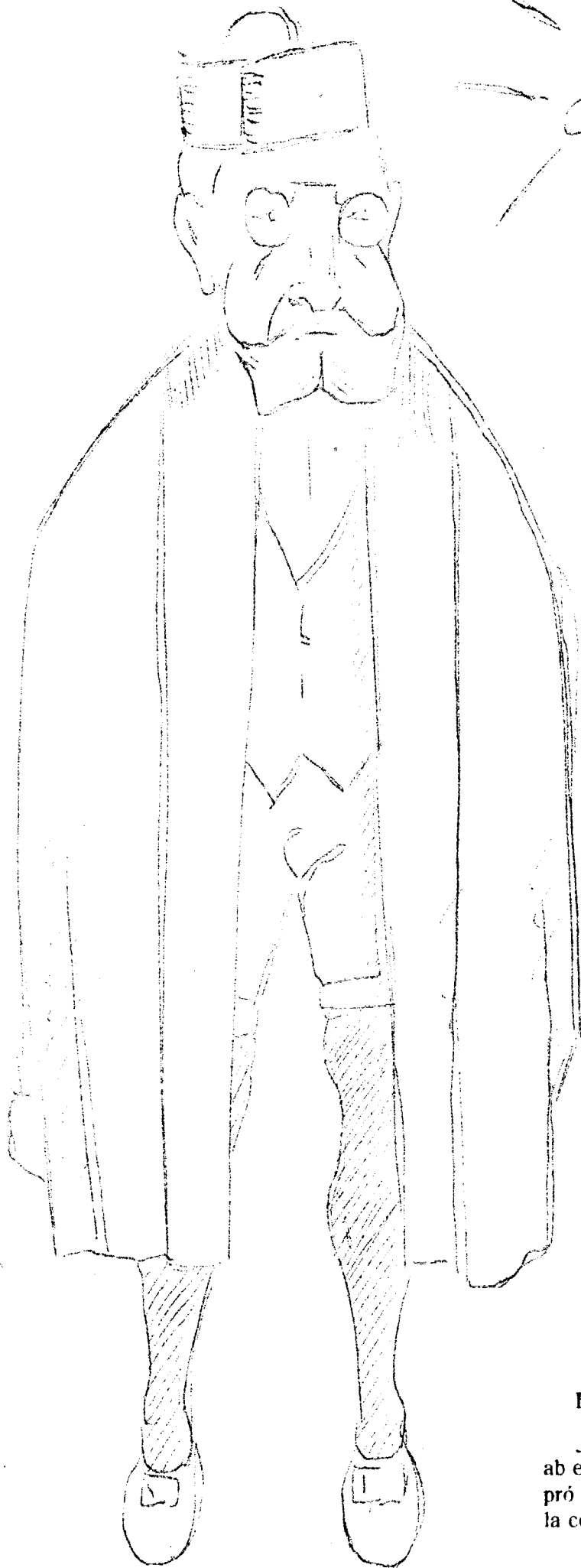
senten sota la guarda civil. E Presidencia li ha una poderosa representació de L'ULL. El noi Canya, assopta la clau. ¡*Olé!* El primer toró, es petit y escarransit; en Lombardini se llueix en un qu'altre passe; el tercer toro es brindat a L'ULL ab les següents paraules:

—Por el club de L'ULL, alma de la juventú d'esta tierra.—Ovació delirant; després li torném la montera ab un regalet. L'últim toro es una bestiaassa; la gent del *arte* tremola y reina'l canguelo; en Lombardini fa veure que cau per estalviarse de pendre mal, pró la comedia no li surt; dona ell 25 estocades molt malament y el toro, quan li sembla, se mor de fástic; una uja de coixins cau en demunt del cap del *vallente diestro*, plora *por su honor*, més que més quan en Nando Casabó li crida:—¡A la cárcel!—En Pascual Bueno... *ni bueno ni malo*.

Acabada la corrida, murga en el Firal que hi estém com sardines en un barril.

A les nou, el célebre *Ball-plá*; per aquet motiu, en Carlicus acaba les flors a mitja tarde; cada any passa lo mateix. Un quart avans de la sortida, el merolistic arcaide, reb afectuosament les parelles y en Badía y *el hijo del Caballero Felip* reparteixen unes quantes porqueries que volen semblar rams. Surten les 75 parelles de cála Ciutat, assistint la familia de Mesa en pes; aixó es causa de que l'Agustinet Pujadas, pulcrament vestit, en digui varies de les seves. En Cristos disfruta de debó, en Peñasco veu 25 vegades el *passant* y en Torrent, l'ilustrat veterinari, diu bestieses a discreció. L'Alfret Dorca se fa la tinyeta. Al arribar a la Plassa, els fanals degotan: ¡*Señor alcalde mayor...*! Va continuant la festa nocturna, sens res de particular.

A dos quarts de dotze, comensa el *Ball del Teatre*. Els porters molt mal educats y'ls de la Comissió forse agrícols.—Una novetat: en el gran saló hi ha alfombra..! El ball animadíssim; L'Ivo Pascual, rossega algún vals seraficament; en el moment culminant d'un bóston, casi perdut el món de vista, veiém una cosa que'ns costa creure: ¡en un palco, hi ha els de la Riva de Bianya! Decidida-

EN MITJES NEGRES

Jo defenso molt bé's plets
ab el meu dependent Nazi;
pró tant jo com el company...
la conciencia en pau descansi.

—Mi reinado ha concluido,
iya se destroza mi imperio!

ment Olot progressa. *Pepito M.ª Cabezadevilla* treu el nas per un altre palco. A la mitja part, en el Cassino, donen uns trossots de carn que'n diuen *bistecs*. Tal com sona. En Clara menja com un lladre. La segona part del ball, queda poc animada, pro es balla bé. En Puig de Girona, saltiro-neja vertiginosament ab una *ullaire*; la Llorca balla sempre ab el mateix; el noi Danés, fá una planxa ab les Inglades, com que son tant igualment rosses y s'assemblen tant, demana ballar ab una y balla ab l'altre; un *ullaire* balla ab una moníssima nena que va de curt, pró la fá rodar massa; en Puig d'Olot, tant aviat porta levita com smoking; en Roca Ramón fa anar molt endoïna les seves nombroses parentes; els petits de càn Bassols, se relleven per portar el *jaqué* de que disfruten entre tots. El ball s'acaba ab un vals espatarrant, es a dir s'acaba, ressidus de *ullaires* ballen els caballitus, actuant de Mister Juan de Teressitus, un *pollo* alt y fret.

DÍA 10

A les nou, tothom clapa, a les deu, també; a les onze, també y per variar, també a les dotze y a la una.

A les dos, comensa a ploure y no para fins que rota a Saturn, que's fins a la matinada. Com es de suposar, la *corrida* segona a càn Pistras.

A les nou, la Xirgu ens dona «La Dama de les camelies» per despedida; en el darrer acte fem aixecar nou vegades el teló, aplaudint estruendosament a la genial artista, fins *cablé*; després aném a n'el seu *camerino* y amablement ens en despedim. Ella molt contenta y emocionada.

Mestrestant en el «Circulo Olotense» (a) Cassino, son a mitja part del ball; com que continúa ploguent a raudals, a la porta hi ha una moltitut de cotxes. Atravessa el Firal en Figueres, per anar a càn Marc de Roca a treures la levita que'n Ramón li ha deixat.

Nosaltres ens aném al restaurant Xam a ferhi la gran xerínola, presidits per un representant del Municipi. Mentres fem broma ab la bònica filla del amo, ens doném compte de que'n Pauet porta

una frondosa perruca y entremitj d'una gran ovació, se proposa passar el barret pera recaudar un ral, que's el preu d'una esquilada. Continúa després la *juerga*, de la manera que ha de ser: *Niñas, al salón!*

DÍA 11

Durant tot el matí, estém de dormida; a la tarde va seguint la són; per aixó no sabém gaire res de la segona corrida; sols per referencies sabém que ha anat millor que la primera, que'ls individus de la presidencia eren *ullaires* com ho es tot Olot, y que'n Lombardini ha brindat unes banderilles de luxe a L'ULL, ab murga.

A la sortida de la «Fiesta nacional», sardanes, «Corte de Faraón», «Verbena de la paloma», «pazos dobles» per la Banda militar.—En la mateixa hora'ns comunican que s'ha agotat el Nombre extraordinari. *Bueno*, ja'ns ho pensavem.

A la nit, ens aburrím soberanament; no hi ha res que valgui la pena, no més a l'«Ideal Park» s'hi representa «El pobre Balbuena» y «La Casta Susana». En la «Industria» al preludiar l'orquestra *Le vals de la sombre*, s'ou una gran ovació a L'ULL, corejant els balladors y balladores ab la *Cançó de la raspa*.

DÍA 12

Com ja comprenen vostés, les festes s'allargan d'un día més, a causa de la pluja del dimars.

Al matí, se inaugura el camp de *sports* ab el *tir del colóm*; guanya en Xavier Bassols que de dotze trets mata dotze coloms; el célebre Caminals fá viure papers ridículs y el Chato la guinya pel corbatí.

A la tarda, en la font de S. Roc, hermós paratje com resa el programa, *tornaboda general*. Molta gent, moltes sardades y molta tristesa perquè la tarda s'ho porta.

Uns quants amics tenim el mal gust de clourer les festes, ab un apat en l'Hotel d'Europa, que després de servirnos malament y escassament, ens contan vuit *peles* per barba. Aquesta gran tirada, ens fa plorar en gran desconsol y perdre les ganes de tornarhi.

Y aquí se acabó el sainete, perdonad sus muchas faltas.

ULLADES DE LA SETMANA

Com cambien els temps y la gent! ¿Qui hauria cregut, quatre anys enrera, que'ls de la Riva de Bianya habíen d'anar al ball del Teatre, que'n Carlets se fés soci del «Círculo Olotense» y que'l avi Danés l'hi pasés pel cap d'anar a veure *Frou-frou*? Per més que sembli mentida, tot aixó ha succeït no fa cosa de vuit dies. Se veu que Olot camina de cara al progrés, cavalcant en un H. P. de cent kilòmetres per hora.

Tenim entés, y ja's diu en altre lloc d'aquest aixelebrat setmanari, que'n el *tir del colom*, un dels que ho va fer més malament, va ésser el mai prou ullat Chato de Banyolas. ¿Y doncs, que's alló de matar set pardals ab un sol tir? Ba, ba, aquet pobre xicot es incorregible, ¡no n'hi ha de fets!

Per clara y bonica, l'explicació que sobre el *foot-bol*, va donar l'altre dia el célebre veterinari Torrent, a una aixerida noieta que's mostraba ignocenta d'aquell *sport* tant higiènic.

Ell deia:—Veu? fixis bé; hi ha dos camps, blancs y vermells, que's barallen a puntades de peus pera fer entrar la pilota a n'aquelles portes, y... guanyen els que logran ficarla a dins!

L'últim nombre del moribond periòdic local «El Deber» inserta una gacetilla, en la que acusa'ls *pròxims directors d'Olot* d'haver promogut un escàndol en la nit del passat dijous, mentres uns quants senyors de la colonia de la Garriga, ensajaven una comèdia que per fins benéfics s'habia de representar en el Teatre Principal. Com que l'agónic c lega ha perdut el poc coneixement que li quedaba, en els darrers dies de la seva pecadora vida, li diem: que'ls *pròxims directors d'Olot*, més ben educats que l'autor del solt, no varen promoure cap escàndol, y que si la benéfica (?) festa deixá de celebrarse, no fou a consecuencia del visionari avalot, sinó per internes desidencies que hi hagué entre aquella colla de senyors finets

que, ab la miseria y desventura dels malalts indigents, buscan divertir-se y trepitjar drets adquirits.

Senyor «Deber», si tens encara una mica de dalit, pregunta quantes persones hi habia que volien actuar de directors d'escena, si algú tenia dret a acapar entrades y localitats d'un teatre municipal sens respectar el poble y'ls abonats, y, per últim, enterat y sabrás que l'avalotador va ésser un senyor que sempre y a tot arreu se distingeix pels seus bramuls.

¿No veus, malhumorat y xacrós *Decano*, que has ficat altre vegada els quatre peuetes a la galleda? Dintre uns quants dies, ja't cantarém les absoltes. No hi ha remei, has de morir en nostres mans, *eco de les clavagueres, inventor de les banyoleries y celebrat autor dels disbarats!*

En lo que tenim de vida, mai ens habiem vist espectadors d'un disgust tant inmens, com el que passá dissapte'l vespre, el desgraciat Niño Jesús de Las Planas, vocal de la «Lliga del Bon Mot». Veure que ja era hora d'anarsen al llit y encara no l'abien avisat pera pendre part en el mitin que ahir celebraba l'aludida «Lliga» en el bell-mitj del plá de Bianya, el digníssim y distingit membre de la benemèrita cofraria, en el comble del desesper, convertits sos ulls en una verdadera catarata del Niágara y enjgant quatre o cinc d'aquells rexinxolats retruécans que, per ésser tant seus, li hab'an valgut l'honrós nombrament, decidí presentar desseguida la renuncia de vocal, en cástic de tant injustificada postergació.

¿No saben perquè ha sortit tant a deshora el nombre tretze de L'ULL? Molt sensill; tothom sab prou bé, que fisiològicament *els tretze* son deguts al retrás que en l'organisme femení sofreixen els períodes anteriors, y si aixó ocorre en els sers que son la nostre perdició ¿que ha de succeir tractantse d'un *Ull* tant calavera com el que hos esteu mirant?